

עין מושפת
בר מצוה

ח א מ"י פ"ג מהל' סניט
לכלל ו' ועין מושפת סג
שעין כפ' טו"ב ח"מ מ"י קט
טעף כ' ופ"ר קט טעף ח' :

רבינו גרשום

נתיאש מן הדין שקבעו
לי כדיל גדרה ונתיבחו
הוריעים ככרס הרר וקדש
טוענין שריפת ככלא הכרס
בדתיבין מן קדרש הללא
ורשי' לה (החילן קט"ו) מן
אורח אש. ואורח בעל משיח
חייב באחריות ורעוני של
הה שחופשין חריב ושלם
הדין. ושהא כיון דאפסין
הראי מחיצה דמתני' כותל
הוא וריבוי' לה פסחית' הכרס
דיקא מתני' טעמא רבנא
שניהן לעשות מחיצה משום
הכי בונין אותה באמצע שניהן
כיהא אל אל רצו שריב
לכות כיהא אלא אחר רצה
באורח אלו יוצא אין מחייבין
אותו כהני רצה לבנות
הדין כהני רצה. והואיל
הוא כיון אורח בנות שריב
שה שחופשין רבנא כהני
כיהא אורח הדין ראה לה
אחריותו וקמשה מאן
גויא לן הדין מחיצה דמתני'
לכאן דיקא למיקר דקמשה
הדין ראה לא שריב הדין.
איכא מן מחיצה דמתני'
מילתא. חלוקה שחופשין
לעשות חלוקה. והכי מריש
למתני' שחופשין שריב חלוקה
אחריותו בונין את הכותל
באמצע. ואידוק הכי כיון
גדרה חלוקה אפי' כי כמכס
שאני רצה לעשות עמי
הכותל הואיל דקמשה זכר
על זה שלא יחשבת אפי'
הכותל כהני (הוי) כיון אורח
וכיון את הכותל באמצע
בעל רחמי שחופשין הדין ראה
(החילן) שחופשין כהני חריב
הוי חוק. ומהדין ליה כי
הוא דלפנתא רצה באפי' קמי'
הני לעשות מחיצה רבנא
לעשות כהני ליה: אלא מן
גויא. איכא קמי' לוי מן
את הכותל. והא כל לשון
משנה לישן קדרה אורח
הדין אשורו לעשות מחיצה
היה כותל בונין אורח כיהא
לוי. ואחר הדין ראה יריב
חוקה. ומתני' ליה לעולם
מחיצה דמתני' לוי כיון
אורח כיהא לוי משום הכי
אחריותו למתני' כותל רצה
אחריו כיון אורח אפי' איכא
כמסיפס בעלמא מני' מחיצה
הקנינא עמי שחופשין ב"ב
מילתא. קמ"ל כותל. רבינא
לעמוד כותל של מחיצה
וגדל הוא דמתייבא רבנא
איהא לוי שריב הדין.
איהא לוי שריב הדין.
איהא לוי שריב הדין.
איהא לוי שריב הדין.

ב:

נתיאש הימנה ויא נדרה. דוקא נתיאש אבל לא נתיאש ועוסק
כל עשה לגדור אע"פ שהוסף מאמץ מותר כדמנן
במסכת כלאים (פ"ה מ"ו) הרהור יקב בכרס ואמרו כשצאנו לשם
אלקטנו הוסף מאמץ מותר לכשאחזור אלקטנו הוסף מאמץ
אסור אלמא כשהוא מזור אחר
לקטנו אפילו הוסף מאמץ מותר
הטעם אין לפרש משום דמתני'
(דכרס כב) לא תזרע כרמך כלאים
דומיל דזרעה דליחא ליה:

והייב באחריותו. אע"פ דהיק
שאלו ניכר לא שמייה היק
(נישן גב) נתיאש לרי' דהאי חשיב היק
ניכר שהרי ניכר הוא שהוא כלאים
כשראה הגפנים בשדה ומטמא אע"פ
שזאין השקן על הטעוה לא חשיב
היק ניכר דמי יודע אל הכשרו אבל
אין לומר דהיי' הוי היק שאינו ניכר
וקנסוהו כמו נמטמא (פ"ה) שלא יהא כל
חד הולך ומטמא לעומתו של חבירו
הדכא ליכא למחש' להכי שעל הכרס
נמי מפקד ועוד אי קנס הוא כמניד
דוקא היה לו להמתיב: ואיכא מא

מחיצה פלוגתא. מפרש ר"י משום
דעל לשון גודא יש כמה קושיית
דפרין כסמון לפיך דוחק לפרש
רצו ולחרי' בשם כה דין חלוקה ומי'
דקמ"ל דס"ד נשאין כה דין חלוקה
דמי' למימרי כי (ה) איתרמי' לן חלוקה
ע"מ שלא לעשות גודא אבל על מנת
לעשות גודא לא חלוקה לך יש
ספרים דמקשין ומתקן כן להדיא נשיליה
בעלמא. פי' ורצו דקמי' אמסיפס
ואע"פ דגדלו גוי נמי עושין מסופס
בעל מלא כמותה כסמון דקאמר
מלא לאו כמותה לא כמסיפס היינו
מסיפס גרוע אבל כי רצו עושין
מסיפס מגולג וגיזת כמנטה המדינה
ומקרי מסיפס לפי שהוא מלא
חלונות דכ"פ עברין ואינו מגולג
מחוקק ראה אי' לפי שאינו גבוה י'
כדמותה כמותה גוי גג הסמון 'אלכר'
דאמר ר"י עשה לו מעקה גבוה י'

ופרין נתיאש אי היק ראה ד"א בעינן קמי'
קמי' וכוונתם פי' רצו דקמי' חלוקה קמי' וימיה דהא חסיק
דמתיא היינו גודא דלי פלוגתא לחלום מניעני ליה ועוד היכי מני'
למימר דה"א כמסיפס בעלמא היה מסיפס דקמי' אבל
בזמן ששניס רוצים אפילו פחות מכאן יתחוקק והיינו לכל הפחות
מסיפס ועוד היכי מני' כמסיפס בעלמא לא כהדיא קמי' כמתני'
גות וגויל: ובג"ל את הבורה באמצע ששיבא. מניד גודא
פרין כמו כל הדין פירי דלקמן דכשהקטו לעשות גודא כן
הקנה זה כמו זו פשיטא דלמלמא אבל למניד פלוגתא איתרין למימר
סד"א דמטוס היק ראה יש לו לקיט בנין הכותל אבל אין לו
לגנות בחלקו כשכלי קי: הא שמע בן בנין. לקמן מסקני דה"ק וכן בגינה סמס כמקוס שנהגו לגדור דמי הלכן דייק שפיר דהיק ראה

שמייה היק: גינה שאני ברדיב אבא וכו'. והוא טעמא יחסידי נמי לגדור כנקעה ויש לומר דשאי גינה שמגדלני כה יקב לכלייה
וכל עשה היא עומדת בקומתיה אבל כקעה אינה עומדת בקומתיה אלא חסך כשהיא גבוה ויש מתייב לגדור אבל אסור לעמוד כשהיא עומדת
בקומתיה והיא ולמי' פלוגתא כיון דאשמעינן דאפילו נתיאש היק כל חסך כשהיא גבוה ויש מתייב לגדור אבל אסור לעמוד כשהיא עומדת
וכן בגינה ולמי' משום גויל וגויל: נפל שאני. שורגולו לעשות היק כל חסך כשהיא גבוה ויש מתייב לגדור אבל אסור לעמוד כשהיא עומדת
א"ה. לומר פשיטא דנפל שאני ואדרבה היה לו להוכיח מדקמי' ונפל מכלל דבעלמא לא שמייה היק: הויק"א רביב שאני. ואע"פ
לקמן משמע דאריי' נתיאש דקמי' רביב מ"מ איכא חוקה דרביב דיימני דפיקי רביב ועיילי להסמך דלמתי' לקמן דכ"פ אע"פ דלית
ליה אי טעמא דיימני דקמי' רביב מ"מ מרחוק יכוילן לרשות לפימס ולכן לא דפיקי אלא שריב אבל דלית מודה דרביב אורח לבנות:
מאי' לאו בורח"ה. מימיה ויהא ככותל דילמא היה לו מולקן את החצר אפי' החצר רובה לבנות את הכותל בחוק שלו על עיניה לבנות:
אמות לכל אחד מהן על אפי' לאו אמות לכל אחד מולקן אפי' ראה לבנות את הכותל בחוק שלו על עיניה לבנות:
היה לה למימני עושין כותל בחצר על עיניה כ"ה. שאני' הדין כהני בעל חצר אפי' החצר רובה לבנות את הכותל בחוק שלו על עיניה לבנות:
לקמן ד(ו) שתי תצורות זו מעלמה מוז לא יאמר: העלוין הדין כהני בעל חצר אפי' החצר רובה לבנות את הכותל בחוק שלו על עיניה לבנות:

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

קידם. התבואה אם הוסף מאמץ. לישנא דקדא נקט מן חוקדס
(דכרס כב): ועטמא דללו. לבנות כותל (ו) דמדתע שניהן הוא
דמיניה חמסיס שינוי בין שניהן ולקמן (ג) פריך כשרלו מלי הוי להידי
כהו אבל לא רצו שניהן שיהו אחד אומר דיהי חלוקה כמסיפס של
יגדות עזים מקועים בחלק נמוכים
לא כשייפין ליה ואין זה יכול לומר לו
איני חפץ שתרעה עסקי: פלוגתא.
חלוקה חצר שהשווה דעתם לחלוקה וכונן
שלא היה בה מ' אמות כדי לזה וכדי
לזה שאין האחד יכול לרפף את חבירו
למחלקה ולכפי מני שרלו עיניו שרלו
למחלקה בונין כותל באגניס על כרחם
ואם כה האחד לומר לא איפשי בניהלא
זו אלא מסופס בעלמא אין שומעין לו
משום היק הולכי: סוה אמניא
כמסיפס בעלמא. מיירי מתני' דלאהו
נמי ממילא חוקקו ורלו דקמי' חלוקה
קמי' וכשאין כה דין חלוקה קמ"ל
כותל רצו דקמי' משום כותל לרי לא וכדי
כז' פלני לה כמסיפס: דלויס חד
מעיינא להכריז. באגניס ממנו לחלוקה
במחיצה: מוז דסימא א"ל כשנתרמי
לך. כמחיצה מחיצה דקה נתרמי
ולמעטע מחיצה כהני על נקריס
שהיא דקה והיק ראה אין כה או
משום עיני המולך בחלקן חוק
מגדנ מועט אבל לבנות כותל אכניס
למעטע נמי משום שמייה ויהא
נתרמי: אסור לאדס שיעמוד כו'.
שלא חוקק ענין רעה: ופא וכן
קמי'. דמשמע מתייבחד חז טעמא
הוא גינה ומלך: מתייבין אוסו. והכא
לא קמי' רצו אלא על כרחו: נפל
שאני. שכבר נתרמי הרשאוניס כותל:
ודקארי לה מאי קארי ליה. וכי לא
ידע דנפל שאני: סיפא אפילו עיניו ליה.
לומר הוא הדין נמי מעיקרא והאי
דקמי' נפל משום סיפא לאשמעינן
דיותר מד' אמות אין מתייבין אע"פ
שהרשאוניס היה גבוה יותר לא מחייבין
ליה: כושיין אוסו. כל אחד מני
המלך לתת חלקו בכנין: גיט השער.
כשניס כותל נמוך מה שער עגול סביב
ועושין כמותה יקד פתח חצר הגד
משום היק ראה בני רה"ר שלא
יראו חוק החרש: היקא דרביס.
שכל בני רה"ר מסתכלין ס: אין
מולקין. אין האחד כופא על חבירו
לחלוק: החלונות. אחד מני

נתיאש הימנה ולא גדרה ה"ו קידש וחייב
באחריות' (ה) טעמא דרצו הא לא רצו אין
מחייבין אותו אלמא (ה) היק ראה לאו שמייה
היק ואימא (ה) מחיצה פלוגתא כדכתיב יותלי
מחצת העדה וכויון דרצו בונין את הכותל בתלי
כרהו אלמא (ה) היק ראה שמייה היק אי הכי
האי שרצו לעשות מחיצה שרצו לחצות מבעי
ליה אלא מאי גודא בונין את הכותל בונין
אותו מבעי ליה אי תנא אותו הוה אמניא
במסיפס בעלמא קמ"ל כותל: בונין את הכותל
באמצע וכו': פשיטא לא צריכא דקדיסי חד
ורציה לחברה מוה דתימא מצא א"ל כ
איתרצאי לך באוריא בתשמישתא לא איתרצאי
לך קמ"ל והיק ראה לאו שמייה היק (סימן)
גינה כותל כופין וחולקין חלונות דרב נחמן)
היק: וכן בגינה גינה שאני כד' אבא ד' דאמר
ר' אבא אמר רב גודא אמר רב אסור לאדם
לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת
בקמותיה והא וכן קתני אגויל וגוית ת"ש יכותל
חצר שנפל מחייבין אותו לבנות עד ד' אמות
נפל שאני "דקארי" לה מאי קארי לה סיפא
איצטריכא ליה מד' אמות ולמעלה אין מחייבין
אותו ת"ש "היק ראה לבנות בית שער ורלת
לחצר ת"ש "כופין ראה שמייה היק היקא
דרביס שאני ויחיד לא ת"ש "אין חולקין את
החצר עד שיהא כה ד' אמות לזה ור' אמות
לזה הא יש בה כדי לזה וכדי לזה חולקין מאי
לא ככותל לא כמסיפס בעלמא וכן
"החלונות בין מלמעלה בין מלמטה וכן
מכנגדו" אמות וליה עלה "מלמעלה כדי
שלא יציין ויראה מלמעלה כדי שלא יעמוד
ויראה מכנגדו כדי שלא יאפילו היקא רביח
שאני תא שמע "דאמר רב נחמן אמר
שמואל גג "הסמוך לחצר חבירו עושין לו
מעקה גבוה ד' אמות שאני התם דאמר ליה
בעל החצר לבעל הגג לדידי קביעה לי
(ה) תשמישי לדידך לא קביעה לך תשמישתך
ולא ידענא בהי עידנא סליקא ואחתי
דאיצטנע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

השותפין הגונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו כיון מלמטה
וכי' א"ה הכותל גבוה יותר מן החלונות לרין להגביה למעלה מן
ד"א דמפרש ואולי שאלו שאלו ימיון על כותלו וישנה ויראה
חלונותיו של חבירו: כיון מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות
לרין להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עיני כותלו ויראה:
ומכנגדו. היק להחריק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא
יאפילו: חוקק דביס שאני. שאלם עושה כדמי' דכרי להעט:
מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחצר חבירו כשהוא
משתמש בגגו: ולא ידענא כפי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגן:
דלאעטע

מסורת הש"ס

(א) לקמן נ"ו: (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כ"א) (כ"ב) (כ"ג) (כ"ד) (כ"ה) (כ"ו) (כ"ז) (כ"ח) (כ"ט) (ל) (ל"א) (ל"ב) (ל"ג) (ל"ד) (ל"ה) (ל"ו) (ל"ז) (ל"ח) (ל"ט) (מ) (מ"א) (מ"ב) (מ"ג) (מ"ד) (מ"ה) (מ"ו) (מ"ז) (מ"ח) (מ"ט) (נ) (נ"א) (נ"ב) (נ"ג) (נ"ד) (נ"ה) (נ"ו) (נ"ז) (נ"ח) (נ"ט) (ס) (ס"א) (ס"ב) (ס"ג) (ס"ד) (ס"ה) (ס"ו) (ס"ז) (ס"ח) (ס"ט) (ע) (ע"א) (ע"ב) (ע"ג) (ע"ד) (ע"ה) (ע"ו) (ע"ז) (ע"ח) (ע"ט) (פ) (פ"א) (פ"ב) (פ"ג) (פ"ד) (פ"ה) (פ"ו) (פ"ז) (פ"ח) (פ"ט) (צ) (צ"א) (צ"ב) (צ"ג) (צ"ד) (צ"ה) (צ"ו) (צ"ז) (צ"ח) (צ"ט) (ק) (ק"א) (ק"ב) (ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז) (ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"י"ב) (ק"י"ג) (ק"י"ד) (ק"י"ה) (ק"י"ו) (ק"י"ז) (ק"י"ח) (ק"י"ט) (ק"כ) (ק"כ"א) (ק"כ"ב) (ק"כ"ג) (ק"כ"ד) (ק"כ"ה) (ק"כ"ו) (ק"כ"ז) (ק"כ"ח) (ק"כ"ט) (ק"ל) (ק"ל"א) (ק"ל"ב) (ק"ל"ג) (ק"ל"ד) (ק"ל"ה) (ק"ל"ו) (ק"ל"ז) (ק"ל"ח) (ק"ל"ט) (ק"מ) (ק"מ"א) (ק"מ"ב) (ק"מ"ג) (ק"מ"ד) (ק"מ"ה) (ק"מ"ו) (ק"מ"ז) (ק"מ"ח) (ק"מ"ט) (ק"נ) (ק"נ"א) (ק"נ"ב) (ק"נ"ג) (ק"נ"ד) (ק"נ"ה) (ק"נ"ו) (ק"נ"ז) (ק"נ"ח) (ק"נ"ט) (ס"א) (ס"א"א) (ס"א"ב) (ס"א"ג) (ס"א"ד) (ס"א"ה) (ס"א"ו) (ס"א"ז) (ס"א"ח) (ס"א"ט) (ס"א"י) (ס"א"יא) (ס"א"י"ב) (ס"א"י"ג) (ס"א"י"ד) (ס"א"י"ה) (ס"א"י"ו) (ס"א"י"ז) (ס"א"י"ח) (ס"א"י"ט) (ס"א"כ) (ס"א"כ"א) (ס"א"כ"ב) (ס"א"כ"ג) (ס"א"כ"ד) (ס"א"כ"ה) (ס"א"כ"ו) (ס"א"כ"ז) (ס"א"כ"ח) (ס"א"כ"ט) (ס"א"ל) (ס"א"ל"א) (ס"א"ל"ב) (ס"א"ל"ג) (ס"א"ל"ד) (ס"א"ל"ה) (ס"א"ל"ו) (ס"א"ל"ז) (ס"א"ל"ח) (ס"א"ל"ט) (ס"א"מ) (ס"א"מ"א) (ס"א"מ"ב) (ס"א"מ"ג) (ס"א"מ"ד) (ס"א"מ"ה) (ס"א"מ"ו) (ס"א"מ"ז) (ס"א"מ"ח) (ס"א"מ"ט) (ס"א"נ) (ס"א"נ"א) (ס"א"נ"ב) (ס"א"נ"ג) (ס"א"נ"ד) (ס"א"נ"ה) (ס"א"נ"ו) (ס"א"נ"ז) (ס"א"נ"ח) (ס"א"נ"ט) (ס"א"ס) (ס"א"ס"א) (ס"א"ס"ב) (ס"א"ס"ג) (ס"א"ס"ד) (ס"א"ס"ה) (ס"א"ס"ו) (ס"א"ס"ז) (ס"א"ס"ח) (ס"א"ס"ט) (ס"א"ס"י) (ס"א"ס"יא) (ס"א"ס"י"ב) (ס"א"ס"י"ג) (ס"א"ס"י"ד) (ס"א"ס"י"ה) (ס"א"ס"י"ו) (ס"א"ס"י"ז) (ס"א"ס"י"ח) (ס"א"ס"י"ט) (ס"א"ס"כ) (ס"א"ס"כ"א) (ס"א"ס"כ"ב) (ס"א"ס"כ"ג) (ס"א"ס"כ"ד) (ס"א"ס"כ"ה) (ס"א"ס"כ"ו) (ס"א"ס"כ"ז) (ס"א"ס"כ"ח) (ס"א"ס"כ"ט) (ס"א"ס"ל) (ס"א"ס"ל"א) (ס"א"ס"ל"ב) (ס"א"ס"ל"ג) (ס"א"ס"ל"ד) (ס"א"ס"ל"ה) (ס"א"ס"ל"ו) (ס"א"ס"ל"ז) (ס"א"ס"ל"ח) (ס"א"ס"ל"ט) (ס"א"ס"מ) (ס"א"ס"מ"א) (ס"א"ס"מ"ב) (ס"א"ס"מ"ג) (ס"א"ס"מ"ד) (ס"א"ס"מ"ה) (ס"א"ס"מ"ו) (ס"א"ס"מ"ז) (ס"א"ס"מ"ח) (ס"א"ס"מ"ט) (ס"א"ס"נ) (ס"א"ס"נ"א) (ס"א"ס"נ"ב) (ס"א"ס"נ"ג) (ס"א"ס"נ"ד) (ס"א"ס"נ"ה) (ס"א"ס"נ"ו) (ס"א"ס"נ"ז) (ס"א"ס"נ"ח) (ס"א"ס"נ"ט) (ס"א"ס"ס) (ס"א"ס"ס"א) (ס"א"ס"ס"ב) (ס"א"ס"ס"ג) (ס"א"ס"ס"ד) (ס"א"ס"ס"ה) (ס"א"ס"ס"ו) (ס"א"ס"ס"ז) (ס"א"ס"ס"ח) (ס"א"ס"ס"ט) (ס"א"ס"ס"י) (ס"א"ס"ס"יא) (ס"א"ס"ס"י"ב) (ס"א"ס"ס"י"ג) (ס"א"ס"ס"י"ד) (ס"א"ס"ס"י"ה) (ס"א"ס"ס"י"ו) (ס"א"ס"ס"י"ז) (ס"א"ס"ס"י"ח) (ס"א"ס"ס"י"ט) (ס"א"ס"ס"כ) (ס"א"ס"ס"כ"א) (ס"א"ס"ס"כ"ב) (ס"א"ס"ס"כ"ג) (ס"א"ס"ס"כ"ד) (ס"א"ס"ס"כ"ה) (ס"א"ס"ס"כ"ו) (ס"א"ס"ס"כ"ז) (ס"א"ס"ס"כ"ח) (ס"א"ס"ס"כ"ט) (ס"א"ס"ס"ל) (ס"א"ס"ס"ל"א) (ס"א"ס"ס"ל"ב) (ס"א"ס"ס"ל"ג) (ס"א"ס"ס"ל"ד) (ס"א"ס"ס"ל"ה) (ס"א"ס"ס"ל"ו) (ס"א"ס"ס"ל"ז) (ס"א"ס"ס"ל"ח) (ס"א"ס"ס"ל"ט) (ס"א"ס"ס"מ) (ס"א"ס"ס"מ"א) (ס"א"ס"ס"מ"ב) (ס"א"ס"ס"מ"ג) (ס"א"ס"ס"מ"ד) (ס"א"ס"ס"מ"ה) (ס"א"ס"ס"מ"ו) (ס"א"ס"ס"מ"ז) (ס"א"ס"ס"מ"ח) (ס"א"ס"ס"מ"ט) (ס"א"ס"ס"נ) (ס"א"ס"ס"נ"א) (ס"א"ס"ס"נ"ב) (ס"א"ס"ס"נ"ג) (ס"א"ס"ס"נ"ד) (ס"א"ס"ס"נ"ה) (ס"א"ס"ס"נ"ו) (ס"א"ס"ס"נ"ז) (ס"א"ס"ס"נ"ח) (ס"א"ס"ס"נ"ט) (ס"א"ס"ס"ס) (ס"א"ס"ס"ס"א) (ס"א"ס"ס"ס"ב) (ס"א"ס"ס"ס"ג) (ס"א"ס"ס"ס"ד) (ס"א"ס"ס"ס"ה) (ס"א"ס"ס"ס"ו) (ס"א"ס"ס"ס"ז) (ס"א"ס"ס"ס"ח) (ס"א"ס"ס"ס"ט) (ס"א"ס"ס"ס"י) (ס"א"ס"ס"ס"יא) (ס"א"ס"ס"ס"י"ב) (ס"א"ס"ס"ס"י"ג) (ס"א"ס"ס"ס"י"ד) (ס"א"ס"ס"ס"י"ה) (ס"א"ס"ס"ס"י"ו) (ס"א"ס"ס"ס"י"ז) (ס"א"ס"ס"ס"י"ח) (ס"א"ס"ס"ס"י"ט) (ס"א"ס"ס"ס"כ) (ס"א"ס"ס"ס"כ"א) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ב) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ג) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ד) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ה) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ו) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ז) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ח) (ס"א"ס"ס"ס"כ"ט) (ס"א"ס"ס"ס"ל) (ס"א"ס"ס"ס"ל"א) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ב) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ג) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ד) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ה) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ו) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ז) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ח) (ס"א"ס"ס"ס"ל"ט) (ס"א"ס"ס"ס"מ) (ס"א"ס"ס"ס"מ"א) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ב) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ג) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ד) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ה) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ו) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ז) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ח) (ס"א"ס"ס"ס"מ"ט) (ס"א"ס"ס"ס"נ) (ס"א"ס"ס"ס"נ"א) (ס"א"ס"ס"ס"נ"ב) (ס"א"ס"ס"ס"נ"ג) (ס"א"ס"ס"ס"נ"ד) (ס"א"ס"ס"ס"נ"ה) (ס"א"ס"ס"ס"נ"ו) (ס"